

[Undervisningsministeren]

– jeg skylder at sige, at de selvfølgelig allerhelst ville være fri for, at der blev rørt ved deres område – de var klar over, at dette område måtte bære i lighed med andre områder, når der var tale om besparelser. Der var heller ingen tvivl, hvis de skulle vælge imellem nedsættelse af tilskuddene og ændring af holdstørrelserne. De anså nedsættelse af tilskuddene for at være langt det mindst indgribende, idet der, hvis man forhøjer holdstørrelserne, hvilket kunne være en anden måde at opnå disse besparelser på, dels kommer et geografisk problem ind – de tyndbefolkede egne vil have meget svært ved at opnå de holdstørrelser – dels kommer et problem ind omkring de fag, vi måske kunne have allerstørst interesse i, nemlig de mere alment betonedede fag. De ville have svært ved at samle deltagere til større holdstørrelser end dem, der står i loven i dag. Oplysningsforbundene gav derfor klart udtryk for, at af disse to ting ville de foretrække en nedsættelse af tilskuddene.

Min anden bemærkning skal gå til fru Mimi Jakobsen, som var inde på spørgsmålet om, at forbundene burde koordinere deres administration og på anden vis koordinere det bedre indbyrdes på kommunalt plan. Jeg kan oplyse, at jeg i forbindelse med de møder, jeg har haft med oplysningsforbundene, har berørt dette spørgsmål over for dem og har drøftet det med dem, og efter det, der blev oplyst på det tidspunkt, kan der næppe opnås meget mere for nærværende. Men dermed er ikke sagt, at det ikke er et spørgsmål, man kan vende tilbage til over for oplysningsforbundene.

Min sidste bemærkning skal blot være den, at jeg er ikke enig i hr. Poulsgaards eller hans kollegers syn på fritidsloven og dens funktionsområde.

Poulsgaard (FP):

Jeg var faktisk meget ked af at høre, at undervisningsministeren ikke var enig. Vi er i en tid, hvor vi skal til at skære, vi skal til at tage fat på de gamle, de syge, de handicappede, fordi dette land er blevet regeret fuldstændig efter devisen: her går det godt, her bor de tossede.

Nu skal vi til at tage fat. Hvor skal vi så tage fat? Selvfølgelig på fritidsundervisningen. Hvem kommer dér? Se dog ud over det

ganske land, hvem sidder dér? Er det den med de syv børn, den enlige mor, der har dårlige forhold? Nej, det er middelklassen, det er de velbjærgede, det er dem, der selv skal til at betale lidt for deres fornøjelser. Det er rystende, at undervisningsministeren nu kan sige, at hun ikke kan dele disse betragtninger. Det er vel stadig væk ikke sådan, at undervisningsministeren mener, det er de handicappede og de dårligst stillede, der skal betale regningen?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Kun den bemærkning, at jeg anser den undervisning, der forefindes i henhold til fritidsloven, undervisning af mere almen karakter, som et overordentlig værdifuldt område. Jeg er klar over, at hr. Poulsgaard ikke er enig i dette, men jeg må altså ud fra min vinkel betragte det som et værdifuldt område, som jeg ikke synes vi skal afskaffe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesstøtte. (Forhøjelse af satser m. v. som følge af ændring af reguleringspristallet samt forhøjelse af merværdiafgiften til 22 pct.).

(Lovforslag nr. L 218. Fremsat 7/5 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):